Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

studiorū. Hā & ita de recta quā ñ germanitē & pentes
adolescens tenebat deflorerā cū insupstituosas fabellas
& pnituosas. ppē quas me plangebat mat. III cū iā erra
bat mania homo ille. & ñ poterat anima mea sine
illo. & ecce tu imminens dorso fugitiuorū tuorū ds
ultionū & fons miarū simulq; conuertens nos adte mi
ris modis. ecce abstulisti hominē de hac uita. cū uix
expleuisse & annū in amicitia mea suauis mi sup omēs
suauitatis illi uitē meē. Quis laudes tuas enumerat
unus in se uno quas exptus est. Qd tunc fecisti ds mis.
& quā inuestigabilis abyssus iudiciorū tuorū. Cū enī
laboraret ille febrib; iacuit diu sine sensu in sudore
letali. Et cū desperaretur baptis latus neseiens. me ñ curan
te & p sumte id retinere poti anima ei qd a nobis accepe
rat. ñ qd in nescientis corpore fiebat. Statiq; ut pmū
cū eo potui loq. potui aū mox ut ille potuit. quando
ñ discedebā. & nimis pendebam ex inuicē. tempta
ui apud illū irridere tamquā & illo irrisuro meū
baptismū quē acceperat mente atq; sensu absentis
simus. si tam iam se accepisse didicerat. Et ille ita
me exhorruit ut inimicū. admonuitq; mirabili &
repentina libertate ut si amicū. et uelle talia sibi dice
re disinerē. Ego autē stupefactus atq; turbatus distuli
omēs motus meos. ut ualescerem prius cū; idoneus
uirib; ualitudinis cū quo agere posse qd uellem. Ille
abreptus de manū meē ut apud te consolationi meē
seruaretur. p paucos dies me absente repetit febrib;
& defunctus. Quo dolore ctenebratū est cor meum.
& quid quid aspiciebā mors erat. Et erat mi patria

Longe aū alitē erat. Hā reuersus ē & saluus factus.